

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/82/2013
Identifikačné číslo spisu:	5013200653
Dátum vydania rozhodnutia:	30.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5013200653.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: Mgr. O. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., W. XXX/XX-XX proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o úrazovú rentu, o preskúmanie rozhodnutia odporkyne č. 2666-2/2013-BA zo dňa 16. apríla 2013, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. septembra 2013, č. k. 25Sd/210/2013 - 29, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline z 30. septembra 2013, č. k. 25Sd/210/2013 - 29, z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením krajský súd podľa § 250o O.s.p. zastavil konanie vo veci návrhu navrhovateľky na preskúmanie rozhodnutia odporkyne o priznaní úrazovej renty z dôvodu, že správny orgán, rozhodnutie ktorého súd preskúmaval, vydal nové rozhodnutie, ktorým návrhu celkom vyhovel.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že odporkyňa zmenovým rozhodnutím č. 26662-8/2013-BA zo dňa 18. septembra 2013 opravnému prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu zo dňa 16. apríla 2013 o priznaní nároku na úrazovú rentu, vyhovela v rámci autoremedúry, keď na základe lekárskej správy posudkového lekára ústredia zo dňa 26. augusta 2013, zrušila svoje rozhodnutie zo dňa 16. apríla 2013 a zároveň priznala navrhovateľke úrazovú rentu od 7. marca 2013 do 31. marca 2013 v sume 344,60 € a od 1. apríla 2013 v sume 427,30 € mesačne (následne valorizovanej v zmysle § 89 ods. 8 Zákona o sociálnom poistení).

Na uvedené uznesenie navrhovateľka reagovala podaním odvolania, v ktorom uviedla, že krajský súd pochybil, pretože neskúmal skutkový stav veci a vôbec nezisťoval skutočnosti pre správne rozhodnutie vo veci nároku na úrazovú rentu. Odvolateľka vyslovila názor, že ak lekár pracovnej zdravotnej služby dňa 15. mája 2013 potvrdil na základe poznania pracovného prostredia, pracovnej náplne a vyjadrenia odborných lekárov nespôsobilosť na výkon práce, znamená to, že pracovný úraz spôsobil trvalú stratu schopnosti vykonávať prácu, a tomu prináleží 100 % miera poklesu pracovnej schopnosti.

V písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky odporkyňa uviedla, že vzhľadom k tomu, že navrhovateľka v opravnom prostriedku zo dňa 9. októbra 2013 namietla postup posudkových lekárov Sociálnej poisťovne z hľadiska ich možnej zaujatosti k veci, bude jej zdravotný stav v rámci konania o podanom opravnom prostriedku opätovne posúdený iným posudkovým lekárom Sociálnej poisťovne. Vzhľadom na to, že zdravotný stav navrhovateľky po podaní tohto opravného prostriedku bude posúdený opätovne, odporkyňa považovala odvolanie navrhovateľky zo dňa 16. októbra 2013 za bezpredmetné a navrhla odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie krajského súdu je potrebné zrušiť.

Z obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že podaním zo dňa 23. septembra 2013 odporkyňa navrhla konanie o preskúmanie rozhodnutia o priznaní úrazovej renty navrhovateľke zo dňa 16. apríla 2013 zastaviť s poukazom na to, že zmenovým rozhodnutím zo dňa 18. septembra 2013, svoje rozhodnutie zo dňa 16. apríla 2013 zrušila a navrhovateľke priznala nárok na úrazovú rentu zodpovedajúcu 75% - mu poklesu pracovnej schopnosti.

Krajský súd konanie zastavil, keď poukázal na to, že opravnému prostriedku navrhovateľky odporkyňa vyhovel v plnom rozsahu.

Predpokladom zastavenia konania o preskúmanie rozhodnutia podľa § 250o O.s.p. je, že novým rozhodnutím správneho orgánu bolo opravnému prostriedku vyhovené v celom rozsahu.

Samotný krajský súd v odôvodnení uznesenia o zastavení konania konštatoval, že z obsahu opravného prostriedku navrhovateľky nevyplýva, akú konkrétnu mieru poklesu pracovnej schopnosti na účely úrazovej renty žiada priznať, resp. určiť. Preto, pokiaľ navrhovateľka len všeobecne vyjadrila nesúhlas s posúdením poklesu pracovnej schopnosti v rozsahu 50%, pričom nešpecifikovala presný rozsah poklesu pracovnej schopnosti určenia ktorého sa domáha, nie je možné automaticky bez ďalšieho považovať priznanie poklesu pracovnej schopnosti v rozsahu 75% na účel posúdenia nároku na úrazovú rentu, za úplné vyhovenie návrhu navrhovateľky. Krajský súd vedomosť o výške rozsahu poklesu pracovnej schopnosti, uznania ktorého sa navrhovateľka v danom konaní domáha, nemal. Navrhovateľka z vlastnej iniciatívy spokojnosť so zmenovým rozhodnutím správneho orgánu neprejavila a súdom ani správnym orgánom za účelom zistenia jej stanoviska v tomto smere dopytovaná nebola. Záver, ku ktorému krajský súd dospel, odvolací súd považuje z procesného hľadiska za predčasný, nakoľko s poukazom na opísané okolnosti prípadu nebolo možné bez logických pochybností zaujať stanovisko, že správny orgán v rámci autoremedúry navrhovateľke v plnom rozsahu vyhovel.

Keďže zákonné podmienky pre zastavenie konania podľa § 250o O.s.p. splnené neboli, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.